

ENTERTAINMENT

DOOR HANS BOFFEL & GEERT ZAGERS

SCÈNE À FAIRE

Bij de repetities van een nieuwe voorstelling. Deze week: **Hold Your Horses** van Serge Verstockt. Foto: Piet Goethals

LOCATIE **DESINGEL, ANTWERPEN** REGISSEUR **SERGE VERSTOCKT**

GEZELSCHAP **CHAMPDACTION** REPETITIEDUUR **DRIE MAANDEN**

PREMIÈRE **22 MEI**

1 Niet meteen een plek waar je een operarepetitie verwacht, maar *Hold Your Horses* – deels muziekvoorstelling, deels performance, deels beeldende kunst – is duidelijk niet een standaardopera. 'Je moet je er nog een paar boerenpaarden bij voorstellen, die de omgeving filmen', zegt componist **Serge Verstockt**, die onder meer al met Jan Fabre samenwerkte. 'Dit is het **binnenplein van deSingel**, waar de opera eigenlijk al begint – er hoort al een kleine performance bij met de muzikanten. Zodra het publiek de zaal binnenkomt, worden de beelden die de paarden filmen geprojecteerd op de scène. De hele voorstelling speelt met het idee van realiteit en virtualiteit. Het leek mij wel een *aardse* manier om dat te introduceren.

2 'Goh, het verhaal. Er is wel een soort verhaal, ja. De basis is *198 Methods of Nonviolent Action* van Gene Sharp, een reeks teksten over hoe je de staat op geweldloze manier destabiliseert – teksten die ook de Arabische Lente geïnspireerd hebben. Dat was het basisidee: Sharps theorieën toepassen op opera. Ik wilde vooral geen klassieke opera maken. Dit is mijn *grand opera de trash*, een kritische manier om naar opera te kijken en wat die nu nog kan betekenen. Mijn manier van *civil disobedience*. Maar er zijn meerdere lagen in het verhaal. Er zitten stukken in van de lezingen van Anton Webern, de componist die net voor WO II het serialisme op punt stelde, een abstracte, utopische compositievorm op basis van getallenreeksen. Er is ook een aria in verwerkt uit *De stomme van Portici – Amour sacré de la patrie* – de opera die volgens de legende in 1830 tot de onafhankelijkheid van België leidde. De Munt durfde *De stomme van Portici* een paar jaar geleden, met de verkiezingen in aantocht, niet opnieuw op te voeren. Het leek me wel leuk dat dan in mijn opera te steken. Ik bedoel: ooit kon opera tot een revolutie leiden. De vraag is of hij dat nu nog kan.'

INZICHT

Films met bowlingscènes hebben meer kans om te floppen

Aldus ene Vinny Bruzzese, voormalig prof statistiek en heden ten dage oprichter van de Worldwide Motion Picture Group, een bedrijf dat scriptevaluaties aflevert voor Hollywood. Concreet: klanten kunnen hun scenario binnen doen – onder meer voor *Oz the Great and Powerful* en *Abraham Lincoln: Vampire Hunter* werd al gebruikgemaakt van hun diensten – waarna een team statistici structuur, personages en thema's vergelijkt met scenario's van succesfilms en flops, om zo te bepalen hoe groot de kans op boxofficesucces is en eventuele aanbevelingen te doen. Bruzzese zegt al honderd scripts te hebben binnengehaald en is momenteel een soort hype in Hollywood, als we *The New York Times* mogen geloven.

Enkele voorbeelden van wat *Big Data* – ook in politiek, sport en marketing in opmars – ons in de cinema leert, aldus Bruzzese: films waarin demonen een slachtoffer zoeken, doen het beter aan de kassa dan films waarin demonen opgeroepen worden. Beschermende superhelden hebben meer kans op succes dan vervloekte superhelden. En er blijkt een correlatie te zijn tussen flops en de aanwezigheid van bowlingscènes in de film. 'Euhm? *The Big Lebowski*? Hallo?' horen wij u denken. Wel, *The Big Lebowski* was in eerste instantie geen succes; pas na enkele jaren kreeg de film een cultstatus.

Niettemin: wij zien vooral een causaal verband tussen de introductie van statistici in Tinseltown en de toename van voorspelbare, geformatteerde blockbusterbraaf. *Nobody fucks with the Jesus*.

3 Dat vogeltje in mijn hand is een Chinese mechanische parkiet, die begint te fluiten zodra je klapt. Op de set heb ik er zo honderden – mijn orkest van mechanische vogels. Niet meteen de standaardoperabezetting, nee. Een van de hoofdrollen is voor Maiko Haitsonne, een Japanse game-avatar – een volledig digitaal personage dus. Een soort menselijke synthesizer: je tikt je woorden in en zij brengt ze, inclusief bijpassend mangadansje. In Japan is ze een fenomeen: als hologram geeft ze er concerten voor tienduizenden mensen – zoek de beelden maar eens op YouTube op. In *Hold Your Horses* brengt ze de bewuste aria uit *De stomme van Portici*. Een aartslelijke opera eigenlijk, maar in haar versie heeft het wel iets. Dan zijn er nog de echte mensen. De Scheldezones, een Antwerpse harmonie, doet in sommige stukken mee met zestig man, maar de kern van de voorstelling zijn de **muzikanten** hier op de foto. Een wat vreemde bende misschien. Links staat Fred Lyenn, singer-songwriter en bassist bij onder meer Dans Dans. Op bassax zie je Peter Verdonck, die een verleden heeft als metalgrunzanger. En rechts vooraan staat Peter Jacquemyn, gerenommeerd improbassist en beeldend kunstenaar. Hij maakt beelden met een kettingzaag. Jawel. (*lacht*) Doet hij ook in de voorstelling trouwens. Ziet er fantastisch uit, en klinkt ook zo. Je merkt: het wordt eens iets anders. Maar wel heel goed.'